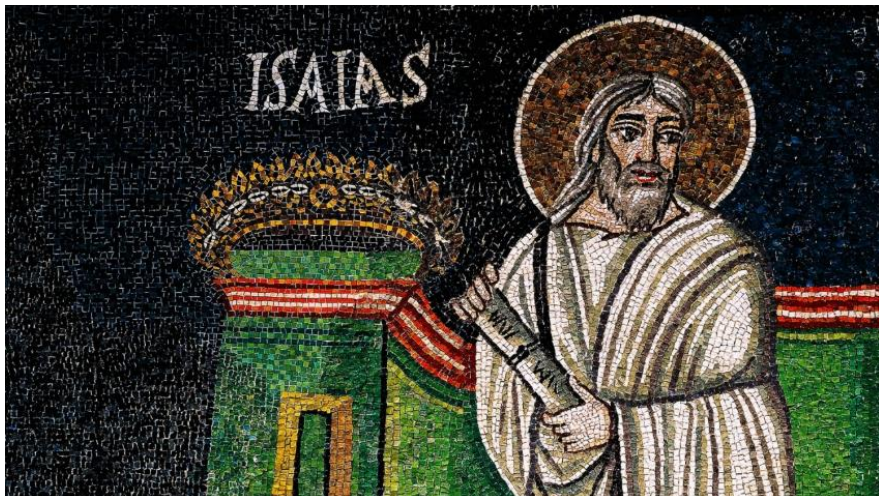

Újpesti Evangélikus Híradó

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KÖRLEVELE,
2018. DECEMBER

„Készítsetek utat a pusztában az Úrnak, egyengessétek Istenünk ösvényét a sivatagon át. Minden völgyet töltsetek fel, minden hegyet és halmot hordjatok el. Ami egyenetlen, váljék egyenessé, a hegyek ormai legyenek olyanok, akár a völgy. Akkor megnyilvánul majd az Úr dicsősége, és minden ember látni fogja.”

Ézsaiás próféta könyve 40. fejezet

Karácsonyi üzenet

Isten megérkezése isteni csoda, de az érkezés előkészülete emberi küldetés. Ebben a küldetésben minden hétköznapi és ünnepi feladatunk kiemelkedhet létünk körforgásából. Feltöltjük a völgyeket, amikor odafordulunk embertársaink felé, akik mélységben vagy szégyenben élnek. Halmokat hordunk el, amikor intve és szembesülve bűneinkkel, az emberi gőg és képmutatás darabokra török. Egyenetlen életek válhatnak helytálásunk és hűségünkön keresztül egyenessé. Az ember cselekvése előkészít sok mindent, de Isten dicsősége nem tőlünk függ, nem mi fogjuk kifizetni az Úr áldását. Ádvent idejében egyszerre lássuk ezt a két erőt. Isten csodálatos és hatalmas erejét, amelyben hozzánk emberek felé érkezik, és az ember küldetésben megélhető méltóságát, amikor vállaljuk lelki hivatásunk feladatát. A csillogó árucikkek és fűszeres illatok közepette, karácsony dallamok és szórakozási lehetőségektől körülvéve, vegyük észre azt, ami igazán fontos, amitől még mindig ádvent az ádvent. Lássuk meg az Örökkévaló elhívását, amelyben mi magunk is az ünnep részévé válunk.

Solymár Péter

Kedves Testvérek!

Ahhoz, hogy valaki egy összetett mondatot papírra vethessen, szükséges egy hangokat leíró betűkészlet. Szükséges, hogy meghatározott szabályrendszer szerint a betűkből szavak, azokból mondatrészek, azokból mondat alakuljon ki. Szükséges egy olyan személy is, aki tud írni. És akkor még nem is beszéltem sem a papír, sem a tinta, toll előállításáról. Szerencsés dolog, ha azonos időben, és térben egyszerre vannak jelen, akik értéket szeretnének teremteni.

Száznegyvenöt évvel ezelőtt Újpesten így történt! Többségében német nemzetiségű, itt letelepedő evangélikusok elképzelése találkozott, mely idővel gyülekezetté nőtte ki magát, így kerülhetett sor az első hivatalos istentiszteletre 1873. november 9-én.

Fotó: Csirmaz Attila

Többször képzelem el azokat az embereket és azt a helyzetet, amikor közös elhatározásuk után tetterre váltják elképzelésüket, megteszik azt a bizonyos első lépést. Voltak-e kérdések, kételyek bennük? Tartottak-e a sikertelenségtől? Mit gondoltak a fenntartható gyülekezetről? Mit gondoltak a templom nélküli gyülekezet, vagy gyülekezet nélküli templom problémáról?

Nem! Én úgy gondolom, nem merült fel bennük egyetlen ilyen kérdés sem! Erős hitű, Istenben és Jézus Krisztusban bízó emberek voltak, akik arra

Fotó: Csirmaz Attila

vágytak, hogy hitüket korlátozás nélkül, saját felekezetük liturgiája szerint élhessék meg házaiktól, lakásaiktól néhány perces távolságra. Hittek, bíztak! És vajon mennyire buzgón imádkoztak az ügyük sikeréért?

Nos, úgy tűnik eléggé, hiszen száznegyvenöt év elteltével is áll a gyülekezet, visszakerült hozzá a templom épülete is.

Ugyan más világnézeti adottságokkal rendelkező körülmények között, de valami hasonló vállalkozásba kezdünk Káposztásmegyeren mi utódok is.

Ha a képzeletbeli születésnapi tortán nekem kellene elfújnom a gyertyák lángját, becsukott szemmel én azt kívánnám, hogy gyülekezetépítő missziónk legyen hasonlóan sikeres elődeink munkájához. Figyeljünk mindig a Máté evangéliumának 25 fejezetének 27 versében található intelemre: „Ezért el kellett volna vinned a pénzemet a pénzváltókhoz, és amikor megjöttem, kamattal kaptam volna vissza azt, ami az enyém.”

Isten áldja gyülekezetalapítóink emlékét! Sose vesszen el Újpestről az ünneplés, a rájuk való emlékezés! Isten áldja gyülekezetünket és gyülekezetépítő, missziós munkánkat! Erős vár a mi Istenünk!

Haba Gábor

im memoriam Blázy Lajos
(1932–2018)

Blázy Lajos Budapesten született 1932. október 6-án, egy a felvidékről származó evangélikus lelkészdinasztia ötödik tagjaként. A Budapesti Evangélikus Teológiára 1951-ben nyert felvételt. Lelkesszé Ordass Lajos szentelte Újpesten, 1957. július 7-én. Igazi nagy ünnep volt e vasárnap, hiszen még aznap délután eljegyezte élete hűséges párját, Stráner Annát, akivel 1959-ben kötött házasságot.

Lelkesszé avatása után előbb Szegeden, majd Tiszaöldváron teljesített segédlelkészi szolgálatot. Ezt követően Koren Emil későbbi esperes mellé került segédlelkésznek a Fasori Gyülekezetbe.

Az 1951-ben Újpestre került édesapján egyre inkább elhatalmasodó, a II. világháborúban szerzett tüdőbetegség következtében az ifjú lelkészfi egyre gyakrabban kellett, hogy őt a szolgálatban kisegítse, helyettesítse. A még teológus ifj. Blázy Lajos, gyógyszerészhallgató testvérével, Blázy Árpáddal közösen nagy igyekezettel szervezte, építette a gyülekezet ifjúságát. Életre szóló barátságok születtek ebben az időben. Id. Blázy Lajos 1962 tavaszán történt elhunytát követően azután őt választotta egyhangúan lelkészének az Újpesti gyülekezet és annak presbitériuma.

Akkor talán még senki sem gondolta, hogy egy negyven éven át tartó, rendkívül szoros, bensőséges gyülekezet és lelkesze közötti kapcsolat vette kezdetét. Házasságát a Mindenható két fiúval ajándékozta meg: Lajos 1962-ben, András 1964-ben született.

1965–1966-ben a Nyugat–Berlini Evangélikus Teológiára nyert egy éves ösztöndíjat, 1975 nyarán az Egyesült Államokban élő magyar evangélikus gyülekezetekben végezhetett vendégszolgálatokat. Az Országos Egyház 1976-ban nevezte ki a Diakóniai Osztály vezetőjévé, mely megtisztelő tisztséget az újpesti szolgálat mellett 1989-ig töltötte be.

A lelkeszi szolgálat mellett szívesen vállalt és vett részt Budapest IV. kerületének közéletében. Ennek, valamint az akkor már 32 éves hűség pályájának elismeréseként Újpest város Önkormányzata 1994-ben Díszpolgári címmel tüntette ki. 2002-ben, hetven évesen, immáron nyugdíjasként adta át gyülekezeti szolgálatát Solymár Péter lelkész úrnak, akivel élete végéig szoros, atyai jó kapcsolatot ápolt és tartott fenn. A Mindenható kegyelmét vélte felfedezni abban is, hogy a 16 nyugdíjas évét szeretett temploma, gyülekezete, családja - közöttük 5 unoka - közvetlen közelében tölthette. Egész életében mottóul szolgált Mestere mondata: Ingyen kaptátok, ingyen adjátok (Mt 10,8b).

Személyes gondolatok Lajos bácsiról

Emlékszem első találkozásunk pillanatára. Bemutakozó igehirdetésre érkeztem Újpestre kicsit késve, de nyugodt köszöntése, bátorító útmutatása ráhangolt az Istentisztelet légkörére. A lelkészválasztás jogát gyülekezeti kompetenciának tartva, nekem rögtön az újpesti sajátságokat kezdte említeni: „nekem így mesélték az Öregek, ezért én is így adom tovább neked, csönd a bűnvalló imádság után, térdhajtás és lelkipásztori imádság a bevonulásnál”. Az igazán fontos lényeget szerette volna átadni,

a lényegtelen sallangot nem tartotta fontosnak. Emlékszem megválasztott lelkészként elkísért az újpesti bérházak miliójébe. Beléptünk egy belső udvar lakóterébe, ahol a lakások egymás után sorakoztak. Felidézte lelkipásztori mandátumának kontextusát, mondván ilyen otthonokba vitte

az evangélium üzenetét, megvallotta az új panel-épületek érces terét nem tudta megszokni, de ezek az újpesti iparos otthonok szívéhez nőttek. Fülemben hallom igehirdetéseit, mert nem csak felmondta a prédikációt, hanem előadta a szó szentségét. Találó köszöntései mindig kivívták a gyülekezet figyelmét, hűséggel ragaszkodó gyülekezeti és városi kötődése tág körben tette elismertté. Személyes gondolataim között evangéliumi erőforrása is megelevenedik, ahol imádságaival és bibliaolvasó életvitelével a hit erejét is láttatta. Búcsúzó gondolataimat is tőle kaptam, mert gyakran köszönt el a Biblia utolsó áldásával: „Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal!” Korinthusi levél vége. Ez az ige formálja emlékezésünket, hálaadássá.

Solymár Péter

Az igazi gazdagság

„Gyermekeim, nehéz azoknak, akik a gazdagságban bíznak, az Isten országába bemenni!” (Mk. 10:24).

Több mint tíz évvel ezelőtt, egy fiatal lelkész jött az iskolánkba, s felajánlotta, hogy szívesen tartana osztályfőnöki órákon előadásokat az általa hozott címjegyzékben szereplő témákból. Én megörültem a lehetőségnek, s azonnal kiválasztottam néhányat. Máig emlékezetesek maradtak az alábbi mondatok: „Tudjátok, hogy mennyi ötvenévest temetek? Talán nem kellene így lennie! Az a sok márkás holmi, ami

rajtatok van, ennyibe kerül. A szülők erejükön felül dolgoznak, hogy nektek elő tudják teremteni azt a drága holmit, amit kiköveteltek tőlük, hogy menők legyetek!” Megijedtem egy kicsit, hiszen én is épp akkor voltam ötvenéves, s mint szülő, én is mindig törekedtem arra, hogy minden tőlem telhetőt megadjak a gyerekeimnek.

Erre a mellbevágó következményre azonban soha nem gondoltam! Azóta eltelt jó néhány év, de a helyzet mit sem változott. Sőt! Mintha még jobban törekednénk a megvásárolható holmik megszerzésére! Szuper, márkás, műrongyos ruhákba öltözött fiatalok napszemüvegben (borongós, hűvös őszi napokon), az elmaradhatatlan okostelefonnal a kezükben. Ők a trendik! A szülő meg éjt nappallá téve dolgozik! Meggyőződésből, mert hiszi, hogy jót tesz. A gyerek meg magányossá válik, nem foglalkozik vele senki. Nem akar tanulni, de viselkedni sem tud. Nem lát maga előtt célt, feladatot. A jelenség kapcsán két kilencedik osztállyal beszélgettem Szolón: Az igazi gazdagság című verséről. Mindkét társaságomban rég nem látott aktivitást tapasztaltam ezeken az irodalomórákon. Még azok is megnyíltak, akik máskor nem nagyon szólnak hozzá semmihez. Ezek azok a pillanatok, amiért érdemes a tanárnak élni! Látom, hogy gondolkodnak, figyelnek, okos, önálló értékítéletet fogalmaznak meg fontos témákról. Senkit nem kell figyelmeztetni, hogy ne mással foglalkozzon, mert a téma leköti.

„Egyformán vagyonos mindaz, ki ezüstben-aranyban
gazdag, mind, aki dús búzavetéseken úr,
sok lova és öszvére van; ámde az is, ki derűsen

éli le épkézláb testtel az élte sorát,
nőjén és gyerekén örömet leli, míg fiatalság
fűti s boldogító, szép napok üdve virul.

Mindez kincs a halandónak. De nem is viszi senki
nagy vagyonát Aidész éji lakába soha,
meg nem váltja magát a haláltól és az emésztő
kórtól, nem menekül mégsem az aggkor elől.”

Részletesen kibontottuk Szolón versét gondolati, nyelvtani-stilisztikai szempontból egyaránt. Már a cím „igazi” jelzője sugallja: van igazi és nem igazi, vagyis hamis boldogság is. Röpködtek a jobbnál jobb példák a földi, kézzel fogható, és az égi, lelki-szellemi-érzelmi boldogságra. A végkövetkeztetésben megállapítottuk, hogy jó, ha az embernek van anyagi biztonsága is, de pénzért sajnos nem lehet venni valódi szeretetet, törődést, s az igazi boldogságot sem a vagyon sokasága jelenti.

Milyen jó lenne, ha karácsony közeledtével megállnánk egy kicsit, lassítanánk a tempót, több időt szánnánk szeretteinkre! Egy őszinte, mély beszélgetés, egy lelki feltöltődés sokkal többet jelentene mindenkinek, mint egy Black Friday-s vagy egy zöld szörnyike által téves hangsúlyozással kínált, sulykolt felesleges ajándék átadása az ünnep alkalmából.

Jézus eljövetelével szülessen meg bennünk a vágy egy igazi, gazdag lelki életre!

Juhászné Szabó Erzsébet

Hívjuk a káposztásmegyeri alkalmakra az itt lakókat!

- December 2-án, advent első vasárnapján 9 órakor a Kápolnában tartunk úrvacsorás istentiszteletet, melyen a konfirmációra Káposztásmegyeren készülő fiatalok szolgálnak.
- December 9-én 9.30-kor a Megyeri Klubban találkozunk, adventi-karácsonyi éneklésre és hangszerkészítésre (amiket a karácsonyi istentisztelet közös zenélésében használunk majd). Aki játszik valamilyen hangszeren, bátran hozza magával!
- December 15-én, szombaton délután tartjuk az adventi együttlétet hittanosaink családjai számára kézműveskedéssel, sütizéssel a Grundon.
- December 16-án, vasárnap este ½ 6-kor az evangélikus közösség a házigazdája a káposztásmegyeri gyertyagyújtásnak, azaz mi készülünk meleg teával és süteménnyel, szeretettel várunk mindenkit az ünnep, a várakozás közös megélésére a református templomhoz.
- December 25-én, karácsony ünnepén 9 órakor a Kápolnában tartunk úrvacsorás istentiszteletet.

A káposztásmegyeri részen idén 16 csoportban 37 gyermek vesz részt hitoktatásban. A Deák téri és Fasori gyülekezetekkel közösen szervezett nyári táborban résztvevő 6 gyermek közül kettő megkezdte ősszel a konfirmációjára való felkészülést, két másik fiú társaságában. A

konfirmációi felkészítésnek is a KCSE-Grund ad otthont, ennek a helynek a létrejötte nagy öröm számunkra is. Olyan új közösségi tér született ezzel Káposztásmegyer északi felén, amely sok közösség számára tud bázisként szolgálni, mi is itt tudunk helyet bérelni a közösségi alkalmainkhoz. A konfirmandus óra mellett az Alkotóműhely a másik rendszeres alkalmunk, szerda délutánonként 4-től várjuk ide a gyermekeket, akikkel egy-egy igéhez, bibliai történethez vagy az ünnepkör szimbólumához kapcsolódóan kézműveskedünk.

Darvas Anikó

Újpesti alkalmaink:

- December 14-én, pénteken 18 órakor mézeskalács sütés, díszítés
- December 16-án, vasárnap 16 órai kezdettel az Újpesti Evangélikus Énekkar megtartja éves karácsonyi műsorát. Idén a Csendes éj születésének 200. évfordulóján a dal születését elevenítjük fel egy rövid kis verses- dalos színjátékban.
- December 23-án, vasárnap 10 órakor az Istentisztelet keretében gyermekek karácsonyi műsora lesz. Korábbi évek hagyománya szerint ezen az istentisztelete lehetőség van karácsonyi versek és dalok előadására. Egy olyan LEGO-Betlehemest szeretnénk felállítani, ahová mindenkitől várunk egy-egy betlehemi szereplőt (bárány, fa, jászol, pásztor, épületszész...). Ebből a közösségi alkotásból születne meg a templom betleheme. Az ünnepkör végén természetesen mindenki visszakapja a kölcsönkért tárgyat.

Itt is örömmel vesszük a jelentkezést. Az Istentisztelet után karácsonyi vásárral és sütemény melletti beszélgetéssel várunk mindenkit a gyülekezeti terembe. A vasárnapi 10 órákor kezdődő istentiszteletek alatt mindig lesz lehetőség külön gyermekfoglalkozásra.

- December 24-én Szenteste liturgiája 16 órákor.
- December 25-én Karácsony Ünnepi Istentisztelet 10 órákor.
- December 26-án Karácsony 2. napja Istentisztelet 10 órákor.
- December 30 Karácsony ünnepe utáni vasárnap 10 órákor.
- December 31-én Óév napja 18 órákor Istentisztelet.
- Január 1-én Újév napja 10 órákor Istentisztelet.
- Január 6-án, Vízkereszt ünnepén 10 órákor Istentisztelet.

Áldott Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Esztendőt kívánunk!

„Mert nem a félelem lelkét adta nekünk Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” Pál apostol levele Timóteushoz 1. fejezet 7. verse.

Szívesen látogatunk betegeket, úrvacsorai liturgiával járulunk mindazokhoz, akik nem tudnak a templomi szertartáson részt venni. Kérjük, a látogatás időpontját, telefonon egyeztessék.

Aki nem rendezte még az egyházfenntartó járulék befizetését azt kérjük, az Újpesti Evangélikus Egyházközség számára a 11704007– 0183107-es számlaszámon átutalással tegye meg! Az ajánlott éves egyházfenntartói járulék a nettó fizetés 1%-a, az átlagkereset alapján ez az összeg 25000 forint. Köszönjük támogatásukat! Isten áldása legyen az adakozón és az adományon!

Időpont egyeztetés lehetséges a 06-20-824-4138-as telefonszámon, valamint az ujpestipap@gmail.com e-mail-címen.

Honlapunk: <http://ujpest.lutheran.hu/>

Facebook: [facebook.com/ujpesti.evangelikus.gyulekezet](https://www.facebook.com/ujpesti.evangelikus.gyulekezet)

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS HÍRADÓ; Kiadja az Újpesti Evangélikus
Egyházközség. 1043 Budapest, Lebstücker M. út 36-38.
Szerkesztő: Solymár Péter Tamás.